

רביינו חננאל

ר' יוסי אמר טבלה בזמנה
מצחצח, ואיתא מצחח זו
ודוחה לאנמירות עדרם וטבילה
השתטטט טבילה בDAL מילס, ובונה
לאו מצחח להלך האחדה-האחדה.
ואקסנון איני דרי' יוסי כבר
טבילה בזמנה מצחח, ההחן
טבילה ריר וובל ליחסים
ככלו, ר' יוסי אמר ציריך
ולטבילה, ואוקטאנא כטבילה.
אטמיין איני ציל מהה
מקומי לדחווי קרי, מ"ש
דרכון בונטנאי לה ליטטטט
בימינו, ולטכוב דר' לואו-וועו
ולטבילה. וטסקון משום
דאכטירין מאג' ציליל לה
טבילה דונטה
ויסט טבר טבילה לאו
מצחח זא. אראי ר' יוסי ברי'
הפלטה בענין טויה, ר' יוסי
בר' ברא"ז אמר דרי' דראטטט
באחרונה לאו מצחח זא, וזה
בזמנה לאו מצחח זא.
ברבי יוסי דהה אמර שם
קוחוב בער. אסנקא
בגמרא דשעתה מים וטטטט
[ל] בטטטטטה בזמנה מעזה
בזמנה לאו מצחח זא.
הפרורים דוא' ר' יוסי זא
יזודה זא, ואיכא אחרותי
ההו זא. ר' יוסי דאמר כל
ההו כו' כשר לטבילה.
далמא סבר טבלה בזמנה
[מצחצח]. א"ר חייא
בלוקלא היזו לנו' למור זא
המכבה אינו מספיד. וכן
הלהלה. כהן שא' באכטט
אין אומרים לו' בכח
תבכח, אלא מניחין אותו
אין אומרים כל' כהן, גם
אין מונחים אותו מלהכטט.
אבל קמן העשו דעת
אכבי' מונחים גו'ו
לרבנן

ה) כל"ע מילא חמת.
ג) לפניו בגמ' ית� נאך
הוקיממה חולין כוונתו לאקוניגין

הַבְּגִינְסְּרִי יָוסֵף אֹוֶרֶם מִן הַמְנַחָּה וְלֹא מַעֲלָה אַיִּזְצְּרִיךְ לְתַבּוֹן
וְכֵן גִּילְסָת רְכִיבָּי וְלֹא הַכְּנָזָב נְלָמָד נְלָמָד לְהַכְּנָזָב
מִמֶּן דְּסִכְלָה טְזִילָה זְמוּנָה לֹא מְוֹסָה ^טשְׁלִי נְתַבּוֹן כְּדָמָתְמָעָן צְקוֹר
מִמְּכָתָה יוֹמָם (וְפָ) לְפִיכְךָ לְכָדְמָא מִפְּלָמָה נְעִילָה פּוּטָלָה צְלָה
עַלְמִיתָה מְסָס דְּקָכְבָּל תְּפָלָת נְעִילָה
כְּלִילָה וְסְתִינָה חֹרֶל יוֹסָה כְּרִי נְעִילָה
מִמְּפָלָן שְׁבָעָה וּמִמְּוֹדָה צְעִילָתִית כְּרִי
וּמִשְׂנִי תְּנִילָה סִיחָה דְּמִנְיָה כְּלִי חַיִּיצָה
טְפִילָתָה טְזִילָתָן צְיוֹס נְדָה וּוּלְדָתָה
טוֹבְלָן כְּלִילָה גַּעַל קְרִי טְוֹבָל וּטוֹלָל
עַד סְמִינָה דְּקָכְבָּל מִפְּלָמָה נְעִילָה
כְּלִילָה וּטְבִילָה זְמוּנָה לֹא מְוֹסָה כְּרִי
יָוסֵף הוֹמָר כְּלִי סְיוֹס כּוֹלוֹ טְוֹבָל
לְמִפְלָמָה נְעִילָה צְיוֹס הַלְמָדָה הַלְמָדָה
לְמִיקְדָּשׁ סְכִיר לְטְבִילָה זְמוּנָה לֹא מְוֹסָה
הַפִּסְךְ קְמִי כְּלִי חַיִּיצָה טְזִילָתָן
צְיוֹס הַלְפִילָה טְמָלָה מִתְמָלָה צְחָלָן
לְמִילָין טְבִילָה לְמִפְלָמָה יְכוֹלָן נְפַדּוֹל
וְהַלְפִילָס בְּקוּנוּמָם דְּרִי יָוסֵף כְּלִכְדָּה
לְהַמְרָא מִפְּלָמָה נְעִילָה צְלִילָה נְהָרָדָה
לְכַבְּסָלִי יוֹמָם (דַּרְךְ) פְּלִיכְךְ מִמְּקָן
כְּלִימָם דְּרִי יָוסֵף מְלָדִי לְסִכְלָה קְהַמָּר

טבילה בומנה לאו מצוה ומהדרין ור' יוסי סבר טבילה בומנה מצוה ולא מהדרין וסבר ר' יוסי טבילה בומנה מצוה ^๖ והתניא ^{א'}חוב והובה המצורע והמצורעת בעל נדה ומטה מטה טבילה ביום נדה וולדת טבילהן בלילה בעל קרי טובל והולך כל היום כלו ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה אין ^ט ארך לטבול ה'יא ר' יוסי בר' יהודה ה'יא ^ד אמר ר'יה טבילה באחרונה: **מתני'** ^טENCRI שבא לבבות אין אמורים לו בכבה ואל תכבה מפני שאין شبיחתו עליהן אבל קמן שבא לבבות אין שומעין לו מפני شبיחתו עליהן: **גמ'** ^טא"ר אמי נידליה התירו לומר כל המכבה אין מפסיד nimaa מסיע לייה נכרי שבא לבבות אין אמורים לו בכבה ואל תכבה מפני שאין شبיחתו עליהן בכבה הוא דלא אמרין ליה הא כל המכבה אין מפסיד אמרין ליה אימא ספנא אל תכבה לא אמרין ליה וכל המכבה אין מפסיד גמי לא אמרין ליה אלא ^ט מהא יכול למשמע מינה ה'ר' מעשה ונפלת דליקת בחציו של יוסף בן סימאי בשיחון ובאו אנשי גיסטרא של ציפורו לבבות מפני שבוי השבת ונעשה לו ולא הניחן מפני כבוד השבת ונעשה לו נס וירדו נשים וכיבו לערב שניר לכל אחד מהן שתי סלעים ולאפרוכום שבוחן המשים וכששמעו חכמים בדבר אמרו לא היה צריך לכך שהרי שנינו נכרי שבא לבבות אין אמורים לו בכבה ואל תכבה: אבל ^טקמן שבא לבבות אין שומעין לו מפני شبיחתו עליהן: שמעת מינה ^טקמן ואכל נחלות ב'ר' מצווין עליו להפרישו אמר רבנן וחנן ^טבקמן העושה לדעת אבי דכוotta נכרי נכרי דקא עבד לדעתיה דישראל מי שר' נכרי לדעתיה דנפשיה עבד: **מתני'** ^טיכופין קערה על גבי הגור בשביל שלא תאהו בקורה ועל צואאה של קמן ועל עקרוב שלא תישך ^טא"ר יהורה מעשה בא לפני רבנן בן זכאי בערב ואמר החושפני לו מהחתאת: **גמ'** רב יהורה ורב ירימה בר אבא ורב חנן בר רבנא אייקלוו לבני אבין דמן נשקייא לב יהורה ורב ירימה בר אבא ^טא"ר.

א' איראן כר"ש וכטבניך נומתו כיובי כנונ' נטעות פחמיין דבאלטסוויה מוכחה בפרק מלך (ז'מאות קיד). לדין צ"ד מזווין לאפלייטו רכמייר קפנון צלול הגוע למלחין דבאנגי למינין כיוון סמיינ' י"ש לדיריך לאפלייטו צלול יעטה עדרה וככל שנסו דפליין הקהה מני נאנז'ו צבאנגי למינין הילן דיניהה ליא נומוקמי' בצלול צדען נימתי' קמס לדין צ"ד מזווין לאפלייטו מדקמני ניניך וסוליך וקמני' וכגדול חסוך מעתמן דוקה' גודל חכל קפנון גיגיאן נמלחין צלי קמס נ"ג' גודל לאו דוקה' צר עונזין דהה מ' מפרסט טעםלה מטעות לדמס מינוק מסוכן סוח' חכל חכל נטמען נט' ציד חילן צב' צמיס' וו' עלאט אינס':

כל יומנו למל בימונות (ד' קיד). לבדה כל צל מנה ליריכו נישם מכם על עיטה נס: זקמן סידע לאסמן פלו יעד ענוה לו יטפלן סינ להנחת טרמו מטהון צייען צל כבב. ואעפ' פונט כל נאטל קולו צוליה ניטלה נצפה כל צבב. יעל וצניא נגידן למוקמו: מעאה צל. כפיה כל עט מלך: געדיג נ ה' חייך מסות ידים חס לנו וחותמי לנו מהין מטהון כו:

בגד ליל המוכנה: בוגר וונגה גן

הנחות הר' ח'

מוספֶת חוספות
א. אמר ר' שמון
ולאכה אמרה ר' בריה
ונוהה היה והוא לא
אשורוד דרבנן. ר'ב'.

רב נבנ' גאנז
ר' יוסי בר
וועודה ר' בתיה ר'
ר' יודה בר' בריה אמר
לכילה אורה מונת
שחורת לה נרא
פרק ומפליה. שמנת מינה
וועיל בבלות מית
אין שקלין וטירן הה
יליאן אה מאכטה ברכות